

KÉT HÉT EGY NOVELLA

5-8. osztály

3. forduló

név: ..... iskola: ..... oszt.: .....

Gyermekregény: Bosnyák Viktória: Elképesztő!

[Bp.]: Kolibri Kiadó, 2016

(részlet)

„Elképesztő álmai mindenkinek vannak. A tiéd mi? Luxusnyaralás? Léghajózás? Száguldozás egy spéci terepjáróval? Hogy felvegyenek a legmenőbb gimibe?”... De talán ez lesz az a nyár, amikor a legelképesztőbb álmaitok is valóra válnak.

1) Kik laktak a Szabadság hídra néző lakosztályban?

.....

2) Írd le, hogy nézett ki a balettos lány!

.....

.....

.....

3) Mi volt a fuvolás lány álma/célja?

.....

4) Hová ment a négy lány?

.....

5) Ki ordibált óriási tüdőkapacitással?

.....

6) Ki volt a könyvmoly úrfi? (Írd le a teljes nevét!)

.....

7) Miért vonultak árnyékba mindannyian?

.....

.....

8) Hogy néztek ki Kopi és a kockafejek?

.....

.....

.....

.....

9) Mit csinált a kopasz a medencében?

.....

.....

.....

10) Mi is volt a neve az iker lányoknak?

.....

Következő (4.) feladatlap: 2016. november 28-án, hétfőn

A feladatlapokat letölthetitek a **[www. bekesikonyvtar.hu](http://www.bekesikonyvtar.hu)** oldalról.

Bosnyák Viktória: Elképesztő!

Bp.: Kolibri Kiadó, 2016

Bernát Barbara rajzaival

Harmadik fejezet

KOPI ÉS A KOCKAFEJEK

– Ó, te jó ég! – kiáltott fel Dóri, amikor benyitottak a szobájuk ajtaján.
– Ezt nézd, Sári! Egy igazi lakosztály! Nappalival! – A sarokablakhoz futott, egy mozdulattal félrerántotta a habos csipkefüggönyt, és kitárta az ablakot. – Odass! A Szabadság hídra néz!

A nappalin két másik lánnyal osztoztak, a törékeny, fekete hajúval, és a tejfehér bőrű, különleges arcú, hosszú, vörös loboncúval. Az ikrek eredetileg nem együtt lettek volna, de ők ragaszkodtak a cseréhez. Születésük óta elválaszthatatlanok voltak, és legfőképpen Sári hallani sem akart arról, hogy ne a „kishúgával” legyen, ha már hagyta magát rábeszélni erre a kalandra.

A törékeny, fekete hajú lányt Eszternek hívták, a vöröset Yvette-nek, és ők is csak itt találkoztak egymással. Miss Lila és Pink Swarovski.

Yvette életében a legfontosabb a balett volt, Eszterében a komolyzene, pontosabban a fuvola. Az ikrek ámulva nézték, hogy jóformán még meg sem érkeztek, de a kis fekete hajú lány a közös nappali közepén

máris összeszerelte a hangszerét, és se szó, se beszéd, játszani kezdett, mintha így jobban be tudna mutatkozni nekik, mint szavakkal. Csak pár taktus hangzott el, mire Yvette táncra perdült. Sárinak és Dórinak az volt az érzése, mintha valaki kinyitotta volna egy zenélő ékszerdoboz tetejét, és pörögni kezdene benne a balerina. Amikor Yvették produkciója véget ért, az ikrek lelkesen megtapsolták őket.

– Ez igen! – mondta Sári. – Bár nem az én stílusom. Mi még csak kétszer voltunk az Operában, igaz, Dóri? A Hattyúk tavát láttuk...

– És a Diótörőt – folytatta ikertestvére.

– Bocs – mondta Yvette. – Nem bírok magammal, ha szép zenét hallok.

– Ha szépet, akkor én sem – jegyezte meg Sári, és keresni kezdte zsebében a telefonját, hogy megmutasson néhány számot a balettos lánynak, de csalódottan kellett rájönnie, hogy az nincs nála. Erről megfeledkezett.

– Én szép zenén a klasszikusokat értem – értette el a célzást Yvette.

Sári nem akart vitatkozni vele, főleg, mivel az előbb neki is tetszett, amit hallott. De ha táncról volt szó, akkor inkább a hip-hop jutott az eszébe. Esetleg az akrobatikus rock and roll.

– Szóval balett-táncos akarsz lenni? – kérdezte Yvette-től.

– Abból már nem lesz sajnos semmi – sóhajtott a lány. – Ahhoz régóta a Balett Intézetbe kellene járnom. Öreg vagyok már hozzá.

– Öreg? – döbbsent meg Dóri. – Ne már!

– Hát de, és inkább ne is beszéljünk róla! Menjünk úszni!

– Tőlem mehetünk – válaszolta Eszter, és elpakolta a fuvoláját.

– És te? – kérdezte tőle Sári. – Fuvolaművésznek készülsz? Mert nekem úgy tűnik, nagyon tudsz. Na, nem mintha szakértő lennék.

– Aha. Szólókarriert szeretnék. Be akarom járni a világ nagy koncerttermeit, New Yorktól Sydney-ig.

A négy lány a napocskás medálú karkötők felmutatása után bejutott a strandra, ahol rögtön Lacival futottak össze.

– Drága hölgyeim! – köszöntötte őket a fiú a szokott modorában, mire Eszter és Yvette döbbenetesen nézett össze, de Sáriék gyorsan bemutatatták őt a lányoknak. – Meglepő fordulat várt emitt, a strandon. De nem kottyantom el, hogy mi. Magatoktól is könnyen rájöttök, csak hegyeztétek bájos füleiteket!

Mind a négy lány kíváncsian hallgatott.

– Nem hiszem el! – szólalt meg némi fülelés után Dóri.

– Ez most komoly? – vigyorodott el Sári.

– De mi? – kérdezte Eszter.

– Ha csendben maradtok, mi az első, amit meghallotok?

– Azt hiszem, a fémes kerécsikorgás, ahogy a villamos ráfordul a hídra – mondta Yvette elgondolkozva.

– Mást nem?

– Madárcsicsergés.

– És még?

– Valaki azt ordibálja, hogy „Nyugodtan ugorj fejest, öcsi, ha belapul a koponyád, nem vész kárba semmi. Úgyis csak vécévíz van odabent!” – mondta Eszter.

– Most meg azt, hogy „Tempó, kiskezicsókolom. Különben elpárolog a medencéből a víz, mire ki tetszik érni.” – mondta Yvette. – Elég bunkó ez az úszómester.

– Viszont ilyen tüdőkapacitással fúvósna is beállhatna – jegyezte meg Eszter nevetve. – A tuba pont megfelelne neki.

– Félreismerhetetlen orgánium, igaz? – nézett az ikrekre Laci nevetve. – Bár én eme kellemes hang gazdáját nem bunkónak, hanem inkább faragatlannak mondanám.

– Ki a fene ez?

– Aki itt ordibál, az nem más, mint az ofőnk és tesitanárunk, Klott Gatyá – közölte nevetve Sári.

– Gatyá? – ráncolta a homlokát Eszter. – Ez a keresztnéve?

– Dehogy! – mondta Laci. – Klott Kálmán a tanár úr becsületes neve. De az egész iskola Gatyának hívja. És bátran állíthatjuk, hogy van némi tehetsége a modortalan beszédmódhoz.

– Vajon mit keres itt? – kérdezte Sári.

– Fogalmam sincs – vont vállat Laci. – De mi sem könnyebb, mint megtudakolnunk jelenléte okát.

Yvette és Eszter kissé félve közeledett a hullámmedence felé, ahonnan annak a bizonyos Gatyának a hangja dörgött. Az ikrek és Laci viszont örömmel siettek volt osztályfőnökükhöz, akitől ötödikben még rettegtek, de aztán rájöttek, hogy a marcona külső és faragatlan viselkedés csupán álca, és valójában jó embert takar.

– Szevasztok, zsiráfok! – köszöntötte a két magas lányt a harcsabajuszos izomkolosszus. – Látom, veletek van könyvmoly úrfi is! Ne csobbanjon a habokba felhevült testtel, mert aztán még vizes leszek, amikor maga után kell vetődnöm! – üvöltött. Mivel a kis társaság egyelőre nem is próbált bemenni a medencébe, elcsodálkoztak, de a tanár úr pillantását követve észrevettek egy virágos úszósapkás nénit, aki

hűsítő zuhany nélkül igyekezett a vízbe. Persze a szigorú úszómester utasítására rögtön megfordult, és sietett lehűteni magát.

– Na és Törpilla meg Piroska? – nézett Klott tanár úr az aprócska Eszterre és a vörös hajú Yvette-re.

– Ők a szobatársaink a táborban – mondta Dóri.

– Szevasztok! Csak aztán ne nagyon szambázzatok itt nekem a medenceparton, nehogy minden jampecnek kampec legyen!

– Jampec? – súgta oda Yvette Lacinak, mert ösztönösen megérezte, hogy a fogas kérdésekre tőle várhat választ.

– Kampec? – értetlenkedett Eszter is.

– A szoknyavadász fiatalemberek a látványtól esetleg eltávoznának az élők sorából – magyarázta Laci, de amikor látta, hogy még mindig nem értik, tovább egyszerűsített: – Nehogy a pasik kikészüljenek.

– Ja... értem. Ígérjük, nagyon fogunk vigyázni – mondta Eszter.

– Hogy kerül ide a tanár úr? – tudakolta Sári.

– Nyaranta úszómesterkedem – felelt Klott Gatyá. – Rájöttem, hogy rosszat tesz a sok hallgatás a hangszálaimnak. Berozsdásodnak szeptemberig. Hogy a humoromról ne is beszéljünk! Most pedig bocssássatok meg, de egy perc, és jön a hullám. S ha nem vigyázok, sok lesz a hullám. Hehehe!

A hangjelzés után beindult a hullámgép, Laci és a négy lány letelepedett a medencétől valamivel távolabb, az árnyékban. Azért távolabb, mert Laci könyv nélkül egy tapodtat sem mozdult, így a strandra is mindig magával vitt legalább egyet, amit nem érhetett semmiféle kósa vízcsepp; az árnyékba pedig Yvette hófehér bőre miatt húzódtak, nehogy leégjen. Onnan figyelték a strandot.

– Nézzétek ott, azt a három pasit! – bökött Eszter a napozóágyak felé, amik közvetlenül a medenceparton sorakoztak. A férfiak úgy néztek ki, mintha egyenesen egy testépítő versenyről érkeztek volna. A korukat a távolság miatt nehéz volt megsaccolni, meg talán duzzadó izomkötegeik miatt is, melyeket igyekeztek minden mozdulatnál a lehető leglátványosabban fitogtatni. A legizmosabb kopaszra borotválta a fejét, és csillogó, ezüst színű úszónadrágban feszített. A másik kettőnek oldalt borotvált, tetőn kockára nyírt fekete sérója volt. Tisztára, mint az amerikai hadseregben a tengerészgyalogosok. Ők feszes, fekete fürdőgatyát viseltek. A napozóágyakat leterítették fekete egyentörölközőikkel (a kopaszén strasszokból kirakott villám csillant meg a napfényben), majd gyakorlott mozdulatokkal nekiláttak gondosan bekenni magukat napolajjal, mintha nem lettek volna amúgy is elég bronzosak. Ez a tevékenység igencsak lekötötte őket, és jó programot jelentett a strand unatkozó látogatóinak, főleg a hölgyeknek. A férfiak inkább bosszúsan, némileg irigykedve elfordultak.

– Ők a jampecok? – kérdezte Yvette.

– Nem mondanám – felelt Laci. – Szerintem ők inkább az izomagyúak. A jampecok lazák.

– Kopi és a kockafejek – mondta Dóri, amin mindannyian jót nevettek.

– Ha nem orroltok meg érte, én olvasnék egy keveset – mondta Laci, és már ki is nyitotta a félbehagyott könyvet. A négy lány megpróbálta rávenni, hogy menjen inkább velük a medencébe, de hiába.

Az ikrek, Eszter és Yvette biztonságban úszkáltak a hidegvízű medencében, hiszen tudták, Klott tanár úr bármikor kimentené őket.

A nyugodt fürdőzést egyszer csak az úszómester szaggatott sípszava zavarta meg. Szigorú tekintetét követve meglátták, hogy Kopi és a kockafejek egy-egy sörösdobozzal a kezükben már derékig járnak a vízben.

– Ez nem kocsmá, Schwarzikáim! – kiáltott oda erőlyesen Klott Gatyá. – Kifelé a medencéből azzal a folyékony kenyérrel!

A két fekete úszónadrágos értetlenül nézett a kopaszra.

– Hinnye, de nehéz a felfogásotok, fiúk! – kiabált az úszómester. – A sörről beszéltek.

Erre a kopasz egy hajtásra kiitta az italát, majd egy mozdulattal összenyomta a fején, mint egy harmonikát, s egy jól irányzott, magasan ívelő dobással beletalált a medence szélétől jó tízlépésnyire levő szemetesbe. Klott úszómester, aki az előbb még rettenetesen dühösnek tűnt, elismerően bólintott a látványos teljesítményre, és karba tett kézzel várta, hogy a kockafejek is ugyanígy tegyenek. A két fekete gatyás azonban ahelyett, hogy kiitta volna a sörét, a dobozt úgy, ahogy volt, elhajította, de nem a kuka, hanem a magasülésen várakozó úszómester felé, aki halálos lelki nyugalommal ült tovább mozdulatlanul. Így aztán a két sörösdoboz elsüvített a füle mellett kétoldalt, megperdült, és nagyot fröccsenve a háta mögötti szemetesben landolt. A kockafrizurás kockahasúak erre bonyolult pacsizást adtak elő. A fürdőzők egy részének a mutatvány láttán tátva maradt a szája, mások tapsolni kezdtek, de az úszómester szikrákat szóró pillantása elhallgattatta a tetszésnyilvánítást.

Mindenki meglepetésére ekkor az ezüst úszónadrágos fülön fogta mindkettőjüket, s úgy megrázta a fejüket, mintha rugós lenne a nyakuk, végezetül úgy összekoccantotta a koponyájukat, hogy még a me-

dence szélén bámészkodók is látni vélték a csillagokat a két alak feje felett, mintha rajzfilmfigurák lennének. A kopasz bocsánatkérően intett az úszómesternek, a másik kettőt pedig egy intéssel kizavarta a medencéből. Ekkor a figyelmeztető hangjelzés után, mintha csak a jelenet végét jelezné, beindult a hullám. Klott visszaintett a habokban tempózó kopasznak, majd az esetleg megmentendő strandolókra koncentrált.

Jóhegyi Laci mindebből kimaradt. Ő csak olvasott.